

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/561/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315214427
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315214427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľky: O.. O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, N., proti odporcovi: O.H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, N., o rozvoде manželstva a úprave práv a povinností, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo účastníkov O.. O. V., nar. XX.XX.XXXX a O. V., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 19.08.2000 a zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu Bratislava I, vo zväzku C/8, ročník 2000, na strane 216, pod poradovým číslom 293, r o z v á d z a .

Súd návrh na úpravu zverenia, zastupovania a správy majetku maloletých detí O. V., nar. XX.XX.XXXX a V. V., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvoде manželstva z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 03.07.2015 sa navrhovateľka domáhala, aby súd rozviedol manželstvo účastníkov konania a zároveň upravil na čas po rozvoде práva a povinnosti k maloletým deťom - O. V., nar. XX.XX.XXXX a V. V., nar. XX.XX.XXXX (zverenie, zastupovanie a správu majetku).

Navrhovateľka svoj návrh na začatie konania odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzavreli dňa 19.08.2000, približne po 7 ročnej známosti. U každého z nich išlo o prvé manželstvo. Manželstvo bolo spočiatku harmonické a k vážnejšiemu narušeniu manželského vzťahu začalo dochádzať pred viac ako 7 rokmi, najmä z dôvodu rozdielných životných názorov a tieto nezhody napokon vyústili do čoraz častejších a ostrejších výmen názorov a napokon vzájomnému citovému odcudzeniu. Od roku 2008 sa navrhovateľka a odporca intímne nestýkajú a v apríli 2010 došlo aj k ich trvalému odlúčeniu, od ktorej doby nežijú v spoločnej domácnosti. Od tejto doby navrhovateľka a odporca začali viesť oddelené životy, nestýkajú sa a reálne ukončili manželské spolužitie. Navrhovateľke sa XX.XX.XXXX narodil syn O., ktorého biologickým otcom nie je odporca. Následne sa navrhovateľke dňa XX.XX.XXXX narodil syn V., ktorého biologickým otcom taktiež nie je odporca. Otcovstvo odporcu k synom navrhovateľky bolo zapreté rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.05.2015.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 30. 09. 2015 uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s návrhom na rozvod manželstva účastníkov.

Navrhovateľka aj odporca súhlasili, aby súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo

veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania - a to predmet konania nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu, vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania písomne súhlasili.

Súd dňa 16.10.2015 oznámil na úradnej tabuli súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 22.10.2015 o 9:30 hod., v miestnosti č. 15, teda v lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Súd sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi - sobášnym listom účastníkov zo dňa 21.08.2000, rodnými listami maloletých O. V., nar. XX.XX.XXXX a Alexa V., nar. XX.XX.XXXX, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C 300/2014-36 zo dňa 06.05.2015, a zistil, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 19.08.2000 pred Matričným úradom Bratislava I. Obaja účastníci sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky. Posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo na adrese G. XX, N.. U oboch účastníkov ide o v poradí prvé manželstvo. Účastníci konania sa od roku 2008 intímne nestýkajú a od apríla 2010 nežijú v spoločnej domácnosti. Navrhovateľke sa dňa XX.XX.XXXX narodil syn O. a dňa XX.XX.XXXX syn V., pričom k obom bolo otcovstvo odporcu úspešne zapreté rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C 300/2014-36 zo dňa 06.05.2015, právoplatným dňa 08.06.2015.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že manželia dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti a dlhodobo sa nestýkajú. Navrhovateľka udržiava dlhodobo mimomanželský vzťah a narodili sa jej v roku 2012 a 2014 deti, ktorých biologickým otcom nie je odporca a jeho otcovstvo bolo úspešne podľa § 88 ods. 1 a 2 Zákona o rodine zapreté. Odporca sa s návrhom na rozvod manželstva v plnom rozsahu stotožnil a k uvedeným dôvodom jeho rozvratu sa nevyjadril. Uvedené zistenia mal súd za preukázané a nesporné z popísania skutkových okolností navrhovateľkou, tak ako ich uviedla v návrhu na rozvod manželstva a z vyjadrenia odporcu k podanému návrhu.

Podľa čl. 1 základných zásad zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 19 ods. 2 Zákona o rodine o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona o rodine na výkon povolania a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je vážne narušené a trvalo rozvrátené, na základe čoho už nedochádza k napĺňaniu jeho spoločenského poslania a účelu, pričom neexistuje reálny predpoklad obnovenia riadneho a plnohodnotného manželského spolužitia. V manželstve účastníkov konania sa nenapĺňajú jeho základné funkcie, nakoľko manželia už dlhodobo žijú oddelene po všetkých stránkach, stratila sa ich vzájomná citová väzba, nemajú záujem a ani nie sú ochotní prekonať vzájomné odcudzenie, a preto nie je reálny predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Na základe toho súd rešpektoval vôľu účastníkov konania a manželstvo, ktoré je za daných okolností len formálnym zväzkom neplniacim svoj účel, rozviedol a teda návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel.

Súd za hlavnú príčinu rozvratu manželstva považoval vzájomné odcudzenie manželov po všetkých stránkach, keďže účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti a nemajú záujem na zotrvaní v manželskom zväzku a ani na obnovení manželského spolužitia.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Právny vzťah je spoločenský vzťah normovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi a len takto definovaný právny vzťah, môže byť predmetom návrhu na začatie konania (žaloby). Predpokladom úspešnosti takéhoto návrhu, okrem vyššie uvedených predpokladov, je po procesnej stránke to, že účastníci majú vecnú legitimitáciu.

Vecnú legitimitáciu v súdnom konaní má ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Kto je účastníkom konania, vymedzuje právo procesné, a kto je vecne legitimovaný, vymedzuje výlučne právo hmotné. Vecnou legitimitáciou rozumieme stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré je predmetom konania (vo veci samej), tzn. účastník občianskeho súdneho konania, ktorý je subjektom hmotnoprávneho vzťahu označený na strane navrhovateľa je aktívne vecne legitimovaný a druhý účastník, ktorý je subjektom hmotnoprávneho vzťahu na opačnej procesnej strane (odporca), je pasívne vecne legitimovaný. Ak návrh na začatie konania smeruje proti osobe, ktorá nemôže byť povinnou (príp. aj oprávnenou) z právneho pomeru, ktorý je predmetom konania (vo veci samej), ide o nedostatok pasívnej legitimitácie.

S konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov výlučne k maloletým deťom pochádzajúcim z ich manželstva na čas po rozvode (§ 113 ods. 1 O.s.p.) a v prípade plnoletých súd toto upraví iba na návrh medzi vecne legitimovanými osobami (povinný rodič - oprávnené plnoleté dieťa).

V danom prípade mal súd preukázané, že otcom maloletých detí navrhovateľky nie je odporca, keďže jeho otcovstvo bolo úspešné zapreté rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C 300/2014-36

zo dňa 06.05.2015, právoplatným dňa 08.06.2015 a preto nemožno konštatovať, že z manželstva účastníkov pochádzajú maloleté deti, vo vzťahu ku ktorým by bolo potrebné upraviť (rodičovské) práva a povinnosti rozvádzajúcich sa manželov.

Na základe zistenia, že navrhovateľkou označenému odporcovi nesvedčí pasívna vecná legitímácia z hľadiska hmotného práva, ako povinného rodiča v konaní o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva na čas po rozvode tohto manželstva a to z dôvodu absencie jeho rodičovstva, keďže jeho otcovstvo k deťom navrhovateľky (svedčiace mu podľa 1. zákonnej domnienky) bolo úspešne zapreté, súd návrh navrhovateľky na úpravu zverenia, zastupovania a správy majetku maloletých detí O. V.V., D.. XX.XX.XXXX a V. V.V., D.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode, zamietol.

Podľa § 144 prvej vety O.s.p. účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 114 prvej vety Os.p. tak, že účastníci konania o rozvod nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (ust. § 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijímať opäť svoje predošlé priezvisko.